care i-am dat...

N : ***Eu îți spun cum au stat lucrurile și cum... Mie mi-a... cum să-ți spun, eu m-am obișnuit. Nici nu mă mai interesează de ăsta, dar eu... mie mi-a rămas un gust amar pentru că totuși dintr-o chestie care eu am pus-o pe tavă și... Am avut o discuție până la urmă eu m-am simțit... Nu neapărat, că pe mine nu mă interesează să-mi iau milioane. Pe mine și pe ...[neinteligibil]... mă deranjează că pe mine mă ustură curu` și acuma plătesc. Până în pentru că credeți sau nu credeți cum nu crede nici prostu` de C , eu nu am veniturile care și le imaginează el. Pentru mine de euro să-i plătesc pe lună, mă ustură curu` în fiecare lună! Eu cu asta am rămas, că nu e... nu-mi trebuiau , da`dacă eu n-aveam datoria asta***

M : *Auzi! Îmi dai dai voie să...*

N : *...[neinteligibil]... eram supermulțumit.*

M : *Ascultă-mă puțin. Îmi dai voie să mă iau o dată de...?*

N : *Și pe mine asta m-a... Poți să-i zici ce vrei.*

M : ***Îmi dai voie să mă iau de D o dată când îl văd?***

N : *Poți să-l ...[folosește un cuvânt obscen]..., ce treabă am eu în chestia asta?*

M : ***Păi, stai, mă, nu îi e rușine a luat și mă face oligofren și în toate felurile?***

N : ***Da din partea mea poți să-l...[folosește un cuvânt obscen]...! Că eu am încheiat chestia asta cu el vis a vis de restu`. Și i-am spus verde-n față. ...[neinteligibil]...***

M : *(...)Bine deci, îmi dai voie să mă iau de... șef-tu?*

N : *Poți să-l întrebi... și? (...)*

(...)M : ***Păi, nu chiar o să-i zic, pentru că nu, înțelegi, am de exemplu un prieten foarte bun cu care m-am tot văzut în ultima perioadă care conduce o companie foarte mare, o multinațională de asta așa și ei sunt prieteni. Și ăsta mereu îmi zice știi că „Vezi, mă, că ăla iar te-a... făcut oligofren, iar te-a făcut tâmpit, iar nu știu ce...". A fost de exemplu o masă la și erau mai mulți, înțelegi, printre care și un prieten de-al meu, mă rog un ofițer... El era , încă era . Acum câteva luni înainte să plece el.***

N : *Îhî!*

M : ***Și la fel, cică din oligofren nu mă scotea. „Păi, stai, mă de ce sunt oligofren că ți-am băgat în buzunar fără să faci nimic?".***

N : ***Nu știu, mă, eu ți-am zis, aia a fost singura discuție de două minute, de fapt nici n-a fost discuție că a fost replica lui și atât!***

(...)M : ***Ascultă, V ! V ! Bărbătește, da. „Bă, frate! Ești ditai, ai fost ditamai și na , controlului și... Băi, nene ți-ai luat banii? Ți i-ai luat, da? Ți-ai luat . Pentru ce mai pleci urechea la bârfe?".***

WWW.JURI.RO

*N : **Păi, nu știu, mă.***

*M : **„Pentru ce mai vorbești toate lucrurile astea? De ce mai vorbești? Dacă rămâneai pe dinafară, da, mă. Aveai tot dreptu`. „Bă, ați fost nesimțiți cu mine!”. Da așa pentru ce mai faci toată ...[neinteligibil]... asta?***

N : Bă, frate eu nu știu. Pe mine nu mă interesează ce și-a luat, cum și-a luat, ce, e treaba lui, bă.

M : Îmi bag picioarele, mă!

N : Nu e problema mea. N-am... eu mă... n-am nicio legătură, n-am nicio...

În privința *inculpatului B* , acesta a confirmat în faza de urmărire penală (fila. 153, vol. III, d.u.p.) că la începutul anului 2007 a fost contactat de martorul M care era interesat în punerea în posesie a unor terenuri de pe raza municipiului . Inculpatul a arătat că inițial l-a trimis pe martor la Compartimentul de fond funciar pentru a se interesa care este situația juridică a terenurilor în cauză.

Ulterior, martorul M a revenit în același scop, fiind însoțit de inculpatul N , care era în acea perioadă al

.

Inculpatul B a arătat că a discutat în câteva rânduri personal cu inculpatul N , care i-a spus că a venit din partea D , care la rândul său îl roagă să-l ajute pe martorul M în demersul acestuia de obținere a terenurilor, lucru pe care inculpatul B l-a acceptat.

În schimbul rezolvării problemei sale, martorul M i-a promis inculpatului B că va sprijini campania electorală a P în anul electoral 2008, lucru cu care inculpatul a fost de acord. După câteva luni,a fost emis titlul de proprietate pentru terenurile respective, iar inculpatul B a primit de la martorul M , prin intermediul inculpatului D suma de de euro, bani care au fost folosiți în campaniile electorale din anul 2008.

În faza de judecată (fila 20. vol. IV d.i.) inculpatul B și-a menținut în esență afirmațiile referitoare la inculpatul D , susținând însă că nu-și amintește ca acesta să fi venit la el și să-l întrebe despre acea punere în posesie.

Prin încheierea din 4.10.2016 prima instanță a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de Parchet constând în denunțul și declarația de martor date de inculpatul B în dosarul nr. /P/2015 al D.N.A., înscrisuri care ulterior au fost depuse în prezentul dosar.

Din aceste înscrisuri, care în esență cuprind informații referitoare la persoanele la care ar fi ajuns o parte din cei de euro primiți de inculpatul B , acesta a făcut precizări cu privire la circumstanțele în care a intrat în posesia acestei sume, cu trimitere la martorul M , arătând că în două-trei rânduri acesta a venit însoțit de inculpatul N , care la rândul său a venit din partea inculpatului D , fapt confirmat ulterior de acesta din urmă (fila 73, vol. IV, d.i.).

Așa cum s-a arătat anterior, traficul de influență constă în fapta persoanei care, având influență sau lăsând să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, primește ori pretinde bani ori alte foloase, sau acceptă

WWW.JURI.RO

asemenea promisiuni, direct sau indirect, pentru a-l determina pe acesta să facă, să nu facă, să urgenteze, să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu ori să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Cerința esențială pentru a fi autor al acestei infracțiuni este aceea ca făptuitorul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra unui funcționar, fiind fără relevanță dacă pretinderea sau primirea foloaselor, ca preț al influenței traficate, s-a făcut direct de către făptuitor sau mijlocit, printr-o persoană interpusă.

De asemenea, pentru existența infracțiunii este lipsit de relevanță dacă făptuitorul și-a exercitat ulterior influența asupra funcționarului competent, căci infracțiunea se consumă în momentul realizării oricăriea dintre modalitățile alternative ale elementului material.

În acest sens, simpla pretindere de bani sau alte foloase în vederea intervenției pe lângă funcționarul public competent, în legătură cu actul vizat de cumpărătorul de influență, este suficientă pentru existența infracțiunii, iar primirea ulterioară a banilor ori foloaselor constituie, alături de actele inițiale de pretindere, o unitate naturală de infracțiune.

În speță, din probatoriul expus anterior, rezultă în mod cert interesul martorului M de a se urgenta emiterea titlului de proprietate pentru terenurile din municipiul pentru care numita Ș solicitase reconstituirea dreptului de proprietate.

În condițiile în care aceste atribuții reveneau unor comisii numite și/sau conduse de prefect, martorul M a avut o primă întâlnire cu inculpatul B , căruia i-a expus problema sa, însă fără rezultatul scontat, fapt confirmat în declarațiile sale chiar de inculpat, care i-a spus martorului că "nu-i dă nimeni atâta teren în zona aceea, pentru că era un teren foarte important" prin amplasamentul său.

În aceste condiții, văzând atitudinea inculpatului B , martorul a realizat că soluționarea favorabilă a problemei sale necesită exercitarea unei influențe asupra județului . Astfel, martorul M s-a gândit la inculpatul D , membru al aceluiași partid politic cu inculpatul B și , dublă calitate din care acesta putea avea un ascendent asupra inculpatului B .

Întrucât nu se afla în relații apropiate cu inculpatul D , martorul M a ales să îl contacteze printr-un intermediar, respectiv prin inculpatul N , și prieten al inculpatului D .

Așa cum însuși inculpatul D a arătat în declarațiile date în cauză, acesta a avut o discuție cu inculpatul N în legătură cu un teren lângă municipiul , însă a negat vreo intervenție la de în procedura de retrocedare, desi nu-și amintește dacă inculpatul N i-a cerut o asemenea intervenție.

Cert este faptul că după discuția dintre inculpații D și N , acesta din urmă l-a însoțit pe martorul M la o nouă întâlnire cu inculpatul B , ocazie cu care, așa cum acesta a recunoscut în declarațiile date în cauză, s-a vehiculat și numele inculpatului D , ca fiind persoana care îl roagă pe

WWW.JURI.RO

de să-l ajute pe martorul M în problema retrocedării terenurilor.

De asemenea, este cert că numai după intervenţia inculpatului N , atât în nume personal, cât şi ca reprezentant al inculpatului D , inculpatul B s-a implicat în rezolvarea problemei martorului M , însă nu cu titlu gratuit, ci în schimbul sumei de de euro.

Cu alte cuvinte, persoana care a deblocat situaţia a fost tocmai inculpatul D , neavând relevanţă dacă el a luat şi personal legătura cu inculpatul B sau acest lucru s-a întâmplat prin intermediul unei alte persoane, respectiv , desi în cuprinsul unui denunţ formulat într-o altă cauză şi încuviinţat ca probă în prezenta cauză inculpatul B a arătat că ulterior inculpatul D a confirmat faptul că inculpatul N a venit din partea sa.

În acest sens, aşa cum rezultă din declaraţia martorului M dată în faţa instanţei, după ce l-a rugat pe inculpatul N să intervină pe lângă inculpatul D , a observat că atitudinea inculpatului B s-a schimbat, martorul fiind primit „într-o altă manieră", iar acest comportament ulterior al inculpatului B a fost pentru martor o confirmare (pe care a avut-o apoi în mod explicit de la inculpaţii N şi B), în sensul că inculpatul D îl contactase pe de .

Altfel spus, modul în care evenimentele s-au derulat ulterior au reprezentat o dovadă pentru martor că influenţa cumpărată de la inculpatul D , prin intermediul inculpatului N , nu a fost doar una reală, ci s-a şi materializat prin acordul obţinut de la inculpatul B pentru soluţionarea problemei expuse de martor.

Potrivit celor expuse anterior, pentru existenţa infracţiunii de trafic de influenţă nu are relevanţă dacă intervenţia promisă s-a şi realizat, ci doar dacă în schimbul influenţei afirmate s-au pretins şi/sau primit bani sau alte foloase.

Chiar dacă pentru existenţa infracţiunii este lipsit de relevanţă dacă făptuitorul şi-a exercitat ulterior influenţa asupra funcţionarului competent, în cazul în care a făcut-o sau măcar a întreprins demersuri în acest sens, acest fapt dovedeşte implicit şi înţelegerea infracţională iniţială dintre cumpărătorul şi vânzătorul de influenţă.

În acest sens, existenţa unei asemenea înţelegeri este dovedită atunci când, ulterior pretinderii foloaselor, făptuitorul a făcut demersuri concrete, în mod direct sau prin interpuşi, pentru a aduce la îndeplinire obligaţia corelativă pe care şi-a asumat-o faţă de cumpărătorul de influenţă, de a interveni pe lângă funcţionarul competent în sensul dorit de către cel dintâi.

Or, din declaraţiile persoanelor implicate în mod nemijlocit în derularea evenimentelor (martorul M şi inculpaţii N şi B) rezultă indubitabil nu doar existenţa intervenţiei făcută asupra de în numele şi cu acordul inculpatului D , ci şi faptul că aceasta a dat rezultate, în sensul implicării inculpatului B în problema eliberării titlului de proprietate, inclusiv după ce acesta nu a mai îndeplinit funcţia de .

În egală măsură, faptul pretinderii de către inculpatul D a unor foloase în schimbul exercitării influenţei asupra inculpatului B rezultă nu doar din

WWW.JURI.RO

declaraţiile martorului M şi ale inculpatului N , ci şi din convorbirile telefonice purtate între cei doi după ce titlul de proprietate a fost emis.

În acest sens, convorbirile purtate în luna decembrie 2007 demonstrează interesul inculpatului D de a intra în posesia foloaselor convenite (nu în natură, ci în bani), dar şi preocuparea inculpatului N şi a martorului M de a satisface cât mai curând pretenţiile financiare ale tuturor persoanelor care "au ajutat" într-o formă sau alta la rezolvarea problemei terenurilor din , aşadar inclusiv ale inculpatului D , căci în caz contrar "s-ar fi închis nişte uşi" pentru viitor, pe care le-ar fi putut folosi "şi pentru alte ocazii".

Or, problema plăţii unor sume de bani nu s-ar fi putut pune decât dacă acestea ar fi rezultat din obligaţii asumate anterior, ca urmare a pretinderii ori a acceptării promisiunii de bani sau alte foloase de către persoane care au avut un rol în rezolvarea favorabilă a problemei martorului M .

În privinţa primirii sumei de de euro de către inculpatul D declaraţiile martorului M se coroborează cu declaraţiile inculpatului N , cu înregistrările convorbirilor telefonice şi în mediu ambiental purtate între aceştia şi cu extrasul de cont provenit de la B .

Chiar dacă inculpatul N a susţinut că i-a dat banii inculpatului D acasă, iar nu la minister, această neconcordanţă priveşte doar locul unde banii au fost remişi, iar nu faptul remiterii, neexistând totodată vreun dubiu cu privire la data la care aceasta s-a petrecut, respectiv 1.02.2008.

În ce priveşte susţinerea inculpatului N referitoare la locul predării banilor, este de observat mai întâi că menajerele care lucrau în locuinţa inculpatului D , audiate ca martor în faza de judecată (B - fila 68, vol. VI, d.i. şi L - fila 69, vol.VI, d.i.) au negat că ar fi primit obiecte de la inculpatul N pentru a fi predate inculpatului D şi, mai mult, au arătat că nu l-au cunoscut pe inculpatul N şi nu i-au deschis vreodată uşa locuinţei unde lucrau.

În al doilea rând, afirmaţia inculpatului N , făcută cu ocazia declaraţiilor date în cauză, este infirmată chiar de acesta în cuprinsul convorbirii purtată în mediu ambiental cu martorul M la data de 1.07.2014, ocazie cu care inculpatul a confirmat susţinerile martorului cu privire la predarea banilor la (*M : **Iar eu ştiu foarte clar că împreună am plecat din bancă, împreună ne-am dus la ...**N : **Da, mă, ştiu.**M : **Şi împreună i-ai dat banii.**N : **Da.)***

Prin urmare, Înalta Curte, în majoritate, constată că, deşi inculpatul D a negat implicarea sa în activitatea infracţională, probatoriul analizat anterior demonstrează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta imputată acestuia există, constituie infracţiunea de trafic de influenţă şi a fost săvârşită de inculpat, în calitate de autor.

În privinţa inculpatului N , acesta a recunoscut implicarea sa în activitatea infracţională desfăşurată de inculpatul D , el fiind cel care a acţionat ca intermediar între martorul M şi inculpatul D .

WWW.JURI.RO

Astfel, atât pretinderea foloaselor materiale, cât şi primirea acestora sub forma celor de euro de către inculpatul D s-a făcut prin mijlocirea inculpatului N , după cum tot prin intermediul acestuia inculpatul D i-a transmis inculpatului B rugămintea de a-l ajuta pe martorul M în problema terenurilor de pe raza municipiului .

Această conduită a inculpatului N , constând în înlesnirea săvârşirii faptei de către inculpatul D , reprezintă o complicitate la infracţiunea comisă de acesta, astfel încât, pe lângă infracţiunea de trafic de influenţă săvârşită în calitate de autor, în modalitatea expusă anterior prezentei opinii majoritare, inculpatul N va răspunde penal şi pentru complicitate la infracţiunea similară, reţinută în sarcina inculpatului D .

În ceea ce priveşte ***acuzaţiile de spălare de bani reţinute în sarcina inculpaţilor N , B şi D***, Înalta Curte constată, raportându-se la considerentele ce urmează a fi dezvoltate, că faptele ce le sunt imputate nu conturează toate elementele de conţinut ale infracţiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, motiv pentru care, în temeiul dispoziţiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., va dispune achitarea acestora.

Potrivit art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare (art. 23 alin. (1) lit. a) şi b) la data comiterii activităţii imputate celor trei inculpaţi), infracţiunea de spălare de bani constă fie *în schimbarea sau transferul* de bunuri cunoscând că provin din săvârşirea de infracţiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestora ori în scopul de a ajuta persoana care a comis infracţiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire penală, judecată sau executarea pedepsei, fie *în ascunderea sau disimularea* adevăratei naturi a provenienţei, a situării, a dispoziţiei, a circulaţiei sau a proprietăţii bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârşirea de infracţiuni. Doctrina şi practica judiciară au definit acţiunea de schimbare ca fiind orice activitate prin intermediul căreia se substituie bunul provenit din săvârşirea unei infracţiuni cu altul de origine licită, iar cea de transfer ca reprezentând orice operaţiune prin care drepturile asupra unor fructe ilicite sunt transmise către o altă persoană, în timp ce acţiunea de ascunderea sau disimulare constă în mascarea provenienţei nelegale a acestora prin operaţiuni complexe de natură juridică, economică sau financiară.

Astfel, pentru a exista infracţiunea de spălare de bani este obligatoriu ca activităţile de schimbare sau transfer de bunuri ori cele de ascundere sau disimulare să fie precedate de comiterea unei infracţiuni din care să provină bunurile supuse spălării, aceste modalităţi alternative ale elementului material fiind, prin urmare, întotdeauna acţiuni distincte şi situate în timp la un moment ulterior de cele ce formează latura obiectivă a conţinutului constitutiv al infracţiunii premisă, dar care însă pot fi săvârşite şi de acelaşi subiect activ.

De asemenea, tragerea la răspundere penală a autorului sau a celorlalţi participanţi la săvârşirea actelor de albire a bunurilor poate avea loc chiar dacă, anterior sau concomitent nu s-a pronunţat o hotărâre de condamnare pentru

WWW.JURI.RO

infracţiunea generatoare de fonduri ilicite, având în vedere caracterul autonom al infracţiunii de spălare de bani, aspect ce rezultă atât din modalitatea de reglementare a incriminării pentru această faptă cât şi din standardele şi recomandările internaţionale, legislaţia europeană, jurisprudenţa Curţii de la Strasbourg şi practica judiciară naţională recentă.

În această situaţie, organele judiciare sunt chemate să dovedească dincolo de orice dubiu că bunurile sau banii au rezultat dintr-o activitate infracţională, fiind lipsit de relevanţă faptul că ansamblul probator nu conturează toate elementele de conţinut ale infracţiunii predicat, întrucât este îndeajuns să existe suspiciuni rezonabile de săvârşire a acesteia. Altfel spus, infracţiunea de spălare de bani poate subzista în lipsa sancţionării penale a autorului şi participanţilor la comiterea infracţiunii din care derivă, dacă se exclude cu certitudine proveniența legală a bunurilor, situaţie în care este suficientă chiar şi o soluţie de clasare determinată de împlinirea termenului de prescripţie a răspunderii penale pentru infracţiunea principală.

Sub aspect subiectiv infracţiunea de spălare de bani este condiţionată de reprezentarea mentală a subiectului activ cu privire la faptul că bunurile provin din săvârşirea de infracţiuni, în lipsa cunoaşterii acestui aspect neputându-se angaja răspunderea penală a acestuia

În speţă, ceea ce i se impută, în esenţă, inculpatului N care, în schimbul exercitării influenţei asupra şi a judeţul , a solicitat şi primit suma de euro de la M , din care euro pentru inculpatul D , este achiziţionarea, ulterior pretinderii banilor şi în scopul ascunderii şi disimulării adevăratei proprietăţi a bunurilor, cunoscând că provin din săvârşirea de infracţiuni, la data de 30 octombrie 2007, împreună cu soţia sa, N şi alături de alte persoane, în baza contractului nr. 4280, de la Ş a terenurilor în suprafaţă totală de 7.6397 m.p., situate în intravilanul municipiului , imobile care au fost vândute la data de 28 martie 2008 către S.C. H S.R.L. Totodată, în perioada martie - mai 2008, în scopul ascunderii şi disimulării originii ilicite a sumei de euro pretinse de la M , cunoscând că provine din săvârşirea de infracţiuni, i-a solicitat acestuia să transfere bani în contul deschis la B de socrul său, G , suma de euro fiind disimulată prin încheierea unui contract de împrumut încheiat la data de 16 mai 2008 (ordonanţa de extindere a acţiunii penale pentru săvârşirea infracţiunii de spălare de bani, filele 35 - 37, vol. II, d.u.p.).

Prealabil este de menţionat că, aşa cum s-a reţinut anterior, probatoriul administrat dovedeşte dincolo de orice îndoială rezonabilă că M i-a remis inculpatului N în schimbul influenţei traficate pe lângă funcţionarul competent a dispune asupra reconstituirii dreptului de proprietate, sumele de lei şi lei, la datele de 31 martie 2008 şi 09 mai 2008, în contul martorului G , cu titlul de împrumut, în condiţiile în care suma de euro, pentru care s-a încheiat un înscris sub semnătură privată, a fost restituită denunţătorului prin contractarea unui credit bancar de către

WWW.JURI.RO

inculpat, motiv pentru care analizarea acuzaţiei privind fondurile ilicite dobândite se va face numai din perspectiva banilor primiţi prin intermediul socrului său.

În primul rând, Înalta Curte, pornind de la faptul că obiectul material al infracţiunii de spălare de bani îl constituie doar bunurile provenite din săvârşirea de infracţiuni, constată că terenurile în suprafaţă de 70.000 m.p. şi 6.379 m.p., situate în intravilanul municipiului , care, prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, au fost înstrăinate de Ş martorei I şi inculpatului N , iar, ulterior, dreptul de proprietate asupra acestora a fost transmis, la data de 28 martie 2008, de soţii I şi N către S.C. H S.R.L., prin încheierea contractului de vânzare cumpărare nr. 93, au o origine licită. Astfel, numitei Ş , în calitate de moştenitoare a defunctei J , i-a fost reconstituit dreptul de proprietate asupra unei suprafeţe totale de 15 ha (14.085 m.p., 59.518 m.p., 70.000 m.p. şi 6.379 m.p.), amplasate în intravilanul municipiului , prin eliberarea titlul de proprietate nr. 100964 din 24 septembrie 2007, de către comisia judeţeană pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor. Suprafeţele de teren au ajuns în proprietatea defunctei J (fostă C), prin actul de donaţie făcut de tatăl său, C şi autentificat de Tribunalul , prin procesul verbal nr. 3583 din 28 decembrie 1920, transcris în aceeaşi zi, sub nr. 6255, în registrul de transcripţiuni al instanţei, contract ce a avut ca obiect „30 de ha de pământ... situate în raza oraşului " (fila 131, vol. II, d.u.p.).

Aşadar, transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor de 70.000 m.p. şi 6.379 m.p., prin încheierea contractelor succesive de vânzare cumpărare, nu s-a făcut pentru a da o aparenţă licită acestora, având în vedere că nu aveau o origine infracţională, ci, iniţial, pentru a garanta soţilor I restituirea împrumutului acordat lui M în scopul de a satisface pretenţiile financiare solicitate suplimentar de Ş în schimbul transmiterii dreptului de proprietate reconstituit, iar, ulterior, pentru a stinge pe cale amiabilă cele două acţiuni civile introduse în justiţie de S.C. F S.R.L. pentru recunoaşterea drepturilor sale izvorâte din contractul de cesiune de creanţă nr. 845 din 10 aprilie 2007, cu consecinţa anulării contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, împrejurări dovedite atât de declaraţiile denunţătorului şi ale martorilor I , I şi N cât şi de cele ale inculpatului N date la urmărire penală şi în cursul cercetării judecătoreşti, precum şi de clauzele convenţiei nr. 88 din 28 martie 2008 încheiată între reclamantul cesionar şi familiile I şi N şi nu în ultimul rând, de procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate, la datele de 25 noiembrie 2007, 04 decembrie 2007, 09 decembrie 2007, 21 decembrie 2007, 10 ianuarie 2008, 14 ianuarie 2008, 22 februarie 2008, de M cu I , I şi N (filele 111- 112, 118 - 121, 137 - 138, 147 - 153, 163, 214 - 215, 217 - 218, vol. 16, d.u.p.)

De asemenea, semnarea contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007 s-a făcut şi de inculpatul N , în calitate de

WWW.JURI.RO

cumpărător, întrucât acesta a urmărit să îşi asigure primirea foloaselor necuvenite pretinse de la denunţător pentru exercitarea influenţei asupra şi judeţului în scopul de a urgenta eliberarea titlului de proprietate al numitei Ş .

Drept urmare, caracterul fictiv al contraprestaţiei cumpărătorilor Ispas C şi N , adică al achitării preţului de euro pentru terenurile în suprafaţă de 70.000 m.p. şi 6.379 m.p., nu are relevanţă juridică din punct de vedere penal, ci cel mult din perspectiva dispoziţiilor legii civile care guvernează raporturilor juridice născute între părţi, în condiţiile în care contractul a fost încheiat pentru a exista o garanţie că M , pe de o parte, va restitui soţilor I suma luată cu titlu de împrumut, iar, pe de altă parte, va remite foloasele necuvenite pretinse de inculpatul N , fără să aibă ca scop crearea unei aparenţe de legalitate a proveninţei imobilelor ce au făcut obiectul acestuia, cu atât mai mult cu cât respectivele bunuri nu au rezultat din săvârşirea unei infracţiuni.

În al doilea rând, încheierea contractelor de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007 şi nr. 93 din 28 martie 2008 nu putea să aibă ca scop mascarea originii ilicite a sumelor de bani pretinse de traficantul de influenţă în primăvara anului 2007, având în vedere că foloasele necuvenite au fost remise efectiv de martorul denunţător, la datele de 31 martie 2008 şi 09 mai 2008, când a virat în contul martorului G , socrul inculpatului N , sumele de lei, respectiv lei, care anterior nu fuseseră la dispoziţia sa, lipsind astfel situaţia premisă a infracţiunii de spălare de bani, respectiv existenţa unor fonduri nelegale provenite din comiterea infracţiunii predicat.

Ca atare, pentru a se realiza condiţiile de tipicitate ale infracţiunii de spălare de bani este necesar ca banii negri să existe în materialitatea lor, întrucât asupra acestora intervine schimbarea, transferul, ascunderea şi disimularea, acţiuni care reprezintă elementul material alternativ al variantelor normative incriminate în art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Chiar dacă infracţiunea de trafic de influenţă se consumă anticipat prin simpla pretindere a foloaselor necuvenite, fără a mai fi necesară primirea banilor ceruţi de către autor, în speţă primăvara anului 2007, când inculpatul N i-a solicitat denunţătorului suma de euro în schimbul traficării influenţei sale, Înalta Curte constată că această modalitate alternativă a infracţiunii nu poate asigura obiectul material al spălării de bani, adică fondurile ilicite provenite din activităţi infracţionale.

Nu în ultimul rând, remiterea către traficantul de influenţă, în două tranşe, prin intermediul socrului său G , martor căruia i-a fost virată, în contul deschis la B , suma totală de lei, realizează latura obiectivă a unei infracţiuni unice de trafic de influenţă, ca formă naturală de infracţiune, alături de actele iniţiale de pretindere. Deci dobândirea banilor reprezintă produsul infracţiunii de trafic de influenţă, care ar fi putut constitui obiectul material al spălării de bani imputată inculpatului N

WWW.JURI.RO

în variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, doar dacă acesta, având în vedere şi calitatea sa de subiect activ al infracţiunii predicat, ar fi efectuat operaţiunile de schimbare, transferare, ascundere sau disimulare a originii ilicite a sumelor la un moment ulterior remiterii lor de către cumpărătorul de influenţă.

Or, activitatea desfăşurată de inculpatul N , respectiv aceea de a primi, prin intermediar, cu titlu de împrumut, sumele de bani pretinse în vederea intervenţiei pe lângă funcţionarul public competent să urgenteze eliberarea titlului de proprietate, ar impune constatarea săvârşirii în concurs ideal a infracţiunilor de trafic de influenţă şi spălare de bani, întrucât printr-o singură acţiune se realizează conţinutul constitutiv al celor două infracţiuni, dar cum variantele normative ale infracţiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, reţinute în sarcina traficantului de influenţă presupun acţiunii distincte de cele care formează elementul material al infracţiunii predicat, devin incidente dispoziţiile referitoare la concursul real, prevederi care însă sunt incompatibile cu împrejurările faptice descrise prin actul de sesizare al instanţei cu privire la acuzaţiile aduse acestui inculpat.

Totodată, faptele inculpatului N nu pot fi calificate juridic nici prin reţinerea în concurs ideal a infracţiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, (dobândirea, deţinerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârşirea de infracţiuni) cu cea din care rezultă banii supuşi spălării (traficul de influenţă), întrucât s-ar angaja răspunderea penala a aceleaşi persoane, de două ori, pentru o singură faptă, respectiv primirea foloaselor necuvenite, acţiune care implică dobândirea sau deţinerea fondurilor ilicite. Într-o atare situaţie, infracţiunea de spălare de bani este absorbită în infracţiunea de trafic de influenţă, întrucât dobândirea sau deţinerea fondurilor provenite din infracţiunea predicat de către autorul acesteia nu poate fi disociată de acţiunea sa de primire a banilor pretinşi. Aşa fiind, se constată că obiectivul urmărit prin incriminarea variantei normative a infracţiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv protejarea dreptului de proprietate, este asigurat prin tragerea la răspundere penală a subiectului activ doar pentru infracţiunea principală.

Astfel, sumele primite de inculpatul N , la datele de 31 martie 2008 şi 09 mai 2008, în contul martorului G , cu menţiunea împrumut, reprezintă produsul infracţiunii de trafic de influenţă care, aşa cum s-a menţionat anterior, este supus confiscării speciale, motiv pentru care dobândirea şi deţinerea lor de către autorul infracţiunii predicat nu poate fi analizată ca fiind o infracţiune distinctă de aceasta, în condiţiile în care reprezintă o consecinţă firească a săvârşirii faptei din care provin. Deci, nu se poate reţine un concurs atunci când sumele de bani provin din comiterea unei infracţiunii de trafic de influenţă, iar cumpărătorul de influenţă (M) le disimulează adevărata proveniență chiar la momentul remiterii, prin intermediar, către destinatarul lor,

WWW.JURI.RO

traficantul de influenţă (N), precizând că reprezintă un împrumut, în condiţiile în care dobândirea fondurilor ilicite de către subiectul activ nu poate fi disociată de infracţiunea care le-a generat şi, ca atare, nu poate fi privită ca o infracţiune separată.

În acest context, se constată că activitatea infracţională imputată inculpatului N şi circumscrisă unui număr de două infracţiuni prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, comise în concursul real, nu realizează elementele de conţinut ale spălării de bani, motiv pentru care se va dispune achitarea, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., fără a schimba în prealabil încadrarea juridică a faptelor în sensul cerut de procuror, respectiv într-o singură infracţiune de spălare de bani, solicitare determinată de cele statuate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul instanţei supreme, prin decizia nr. 16 din 08 iunie 2016, conform cărora acţiunile de schimbare sau transfer, ascundere ori disimulare, dobândire, deţinere sau folosire sunt modalităţi alterative ale elementului material al infracţiunii unice de spălare de bani, întrucât, în raport de soluţia ce urmează a fi pronunţată, o asemenea cerere nu mai prezintă importanţă cu privire la situaţia juridică acestui inculpat.

De asemenea, prin ordonanţa de extindere a urmăririi penale din 19 ianuarie 2015 s-a dispus continuarea cercetărilor faţă de suspecţii B şi D sub aspectul săvârşirii infracţiunilor de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, precum şi de spălare de bani, reţinându-se, în esenţă, că judeţului i-a solicitat denunţătorului M euro, având în vedere „locaţia" trenurilor revendicate şi numărul „persoanelor decidente", iar pentru „a masca suma pretinsă", i-a indicat acestuia să încheie cu inculpatul D mai multe documente autentice. În acest sens, la data de 08 noiembrie 2007, M a semnat cu soţii D , două promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare având ca obiect înstrăinarea trenului de 14.085 m.p. pentru suma de lei, respectiv a unei parcele de 10.000 m.p. din suprafaţa de 59.518 m.p., la preţul de lei, pentru ca, la data de 21 noiembrie 2007, să încheie contractul de vânzare cumpărare nr. 2.197, prin care le-a transmis dreptul de proprietate asupra imobilului de 14.085 m.p. Ulterior, la 13 decembrie 2007, între aceştia a intervenit un act adiţional la promisiunea de vânzare cumpărare autentificată sub nr. 2.160, prin care soţii D declarau că sunt de acord cu înstrăinarea către un terţ a parcelei de 10.000 m.p. din suprafaţa de 59.518 m.p., cu condiţia ca într-un termen de şapte zile de la perfectarea contractului, M să le achite din preţul obţinut euro, în schimb, obligându-se să renunţe la restituirea sumei de lei aferentă promisiunii bilaterale. După vânzarea terenului, la data de 21 decembrie 2007, soţii D au modificat actul adiţional, printr-o convenţie încheiată cu denunţătorul, prin care au diminuat cuantumul pretenţiilor de la euro la euro, din care suma de euro avea natura unei liberalităţi, iar cea de euro reprezenta penalităţi pentru încetarea promisiunii de vânzare cumpărare, motiv pentru care, la data de 28 decembrie, M a transferat suma de lei în contul lui D

WWW.JURI.RO

deschis la B . Urmare a transferului efectuat, la data de 09 ianuarie 2008, soţii D , prin declaraţia autentificată sub nr. 21, au confirmat primirea sumei de lei de la denunţător (filele 19 -33, vol. III, d.u.p.).

Prin ordonanţa din data de 11 iunie 2015, la cererea inculpatului B , s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor reţinute în sarcina sa şi a inculpatului D din infracţiunea de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, în infracţiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi complicitate la această infracţiune (folosirea influenţei ori autorităţii de către o persoană cu funcţie de conducere într-un partid în scopul obţinerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite), întrucât solicitarea inculpatului B de a-i fi remise sumele de bani a fost formulată pentru ajutarea partidului şi a candidaţilor la alegerile din anul 2008, cu atât mai mult cu cât la data emiterii titlului de proprietate şi a celei de primire a foloaselor necuvenite pretinse, acesta nu mai îndeplinea funcţia de al judeţului , fiind P (filele 57 - 58, vol. XVI, d.u.p.).

Ulterior, prin actul de sesizare a instanţei, s-a dispus, printre altele, soluţia de clasare, în temeiul art. 16 lit. f) C.p.pen., faţă de inculpaţii B şi D pentru infracţiunile de folosire a influenţei şi autorităţii conferite de funcţia de conducere într-un partid politic, în scopul obţinerii pentru altul a unui folos necuvenit, respectiv complicitate la această infracţiune, întrucât a intervenit prescripţia răspunderii penale, cei doi fiind trimişi în judecată doar pentru comiterea infracţiunilor de spălare de bani, în variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, fapte ce constau, în cazul inculpatului D , în transferarea unor sume de bani prin contul personal şi disimularea provenienţei acestora prin acte de vânzare cumpărare fictive, corelativ reţinându-se în sarcina inculpatului B acţiunea de a dispune transferul banilor ce urmau să fie remişi de M , prin intermediul conturilor persoanele ale lui D , folosindu-se de acte de vânzare cumpărare încheiate în mod fictiv, în vederea disimulării provenienţei ilicite a acestora.

În acest context, în partea expozitivă a rechizitoriului a fost prezentat şi circuitul parcurs prin conturile personale ale inculpatului D de fondurile ilicite, sens în care s-a reţinut că din suma de lei care a fost transformată în euro, au fost constituite, în mod succesiv, depozite pe termen scurt, fiind retrasă suma de euro (18 februarie 2008). Inculpatul a mai ridicat în numerar, în mai multe tranşe, în perioada 20 martie - 26 martie 2008, suma de lei, iar, în intervalul 07 aprilie 2008 - 03 noiembrie 2008, a efectuat plăţi prin P.O.S. şi a retras de la ATM sume în valoare de lei, în timp ce din conturile de economii a luat lei (18 februarie 2008 - 20 mai 2008), lei (10 aprilie 2009 - 21 decembrie 2009) şi lei (06 ianuarie 2010 - 10 martie 2010) şi, nu în ultimul rând, pentru a disimula originea ilicită a banilor viraţi de denunţător a plătit, la data de 25 aprilie 2008, în două tranşe, sumele de lei, respectiv lei către S , cu

WWW.JURI.RO

explicaţia „plată conform contract nr. 894 din 25 aprilie 2008” .

Având în vedere considerentele ce preced, Înalta Curte constată că faţă de inculpaţii B şi D , în calitate de autor, respectiv complice ai infracţiunii principale, nu s-a pronunţat o soluţie de condamnare pentru săvârşirea faptei din care au rezultat banii care s-au transferat sau a căror adevărată proveniență a fost disimulată în scopul ascunderii originii ilicite a acestor fonduri, situaţie în care, dat fiind caracterul subsidiar al infracţiunii de spălare de bani, se impune, cu prioritate, a se verifica dacă probatoriul administrat în cauză este în măsură să contureze acele elementele de natura a imprima un caracter infracţional activităţii generatoare de bani murdari.

Deşi existenţa infracţiunii de spălare de bani nu este afectată, aşa cum s-a arătat deja, de prescrierea răspunderii penale pentru infracţiunea premisă, în speţă infracţiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, în forma autoratului, respectiv a complicităţii reţinută în sarcina inculpaţilor B şi D , instanţei îi revine obligaţia să facă trimitere la acele probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că fapta din care provin bunurile ce fac obiectul albirii există şi face parte din sfera ilicitului penal, fără să fie necesară nominalizarea exactă a infracţiunii predicat.

Astfel, *martorul M* a susţinut, în mod constant, atât în cuprinsul denunţurilor cât şi al depoziţiilor date la urmărire penală şi în faza cercetării judecătoreşti, că, la solicitarea sa, în primăvara anului 2007, inculpatul N l-a pus în legătură cu judeţului , sens în care i-a făcut rost de numărul de telefon al acestuia şi i-a stabilit o audienţă la inculpatul B , ocazie cu care l-a şi însoţit, întrucât avea nevoie de o intervenţie pentru a obţine de urgenţă eliberarea unui titlu de proprietate, în condiţiile în care, în precedent, se lovise de reaua - credinţă a funcţionarilor, *aspecte confirmate de inculpatul N* , la momentul audierii în cursul anchetei şi al judecăţii, când a recunoscut că l-a prezentat prefectului pentru a-şi rezolva problema legată de un dosar de retrocedare a unor terenuri. Ulterior audienţei, denunţătorul a afirmat că s-a întâlnit, în luna aprilie 2007, cu prefectul B , într-o cafenea din centrul Municipiului , acesta solicitându-i expres suma de euro, întrucât terenul era valoros şi „se băteau mulţi pe el”, moment la care l-a cunoscut şi pe inculpatul D care urma să fie persoana de contact pentru rezolvarea tuturor problemelor viitoare, inclusiv pentru remiterea banilor ce trebuia realizată prin încheierea unor documente fictive (filele 1- 29, 15 -17, 31 - 36, 61 - 84, Vol. II, d.u.p.; filele 241 - 246, vol. II, d.i. şi filele 92 - 94 şi 177 - 184, vol. IV, d.i.).

De asemenea, *inculpatul B* a reiterat, în esenţă, aceleaşi aspecte precizând că N a venit însoţit de M pentru a-l rugat să-l ajute pe acesta în rezolvarea problemei privind emiterea unui titlu de proprietate, denunţătorul promiţându-i că urma să sponsorizeze campania electorală a P. din anul 2008, dacă-i soluţiona favorabil cererea şi, întrucât i-a acceptat propunerea, în vederea punerii în practică a înţelegerii i l-a prezentat pe inculpatul D , pe

WWW.JURIRO

numele căruia a fost trecută o parte din suprafaţa de teren pentru care s-a reconstituit dreptul de proprietate, în final, D încasând suma de euro fără însă să cunoască în ce modalitate a făcut acest lucru, sumă din care i-au fost remişi euro. Despre sprijinul acordat de acesta s-a menţionat şi în cuprinsul denunţului pe care l-a formulat B , în dosarul nr. /P/2015 al Direcţiei Naţionale Anticorupţie, sens în care s-a arătat că terenurile, după eliberarea titlului de proprietate, trebuiau să fie iniţial trecute pe numele lui D , căruia urma, ulterior vânzării imobilelor de către M , să-i fie remisă din preţul contractului suma care îi fusese promisă. În faţa instanţei, inculpatul B precizând că, în primăvara anului 2007, N i-a adresat rugămintea să îl ajute pe denunţător cu punerea în posesie a unor terenuri din municipiul , a arătat că, ulterior, la începutul anului 2008, când nu mai deţinea funcţia de , M i-a făcut cunoscut faptul că afacerea cu terenurile decurgea bine, sens în care va reuşi să vândă, urmând să sprijine organizaţia partidului cu suma de euro, pe care-i va transfera prin intermediul lui D , inculpat pe care i-l prezentase martorului la o cafenea din , lucru care s-a şi întâmplat, fiindu-i remişi, în trei tranşe, euro, prin intermediarul stabilit (filele 152 - 156, vol. III, d.u.p. şi filele 20 - 23, vol. IV, d.i. şi filele 70 - 79, vol. IV, d.i.).

Nu în ultimul rând, şi cererea de schimbare a încadrării juridice formulată la urmărire penală de inculpatul B , prin apărător ales, confirmă că, în calitate de prefect, a acceptat promisiunea făcută de denunţător de a sponsoriza P în schimbul rezolvării cu celeritate a dosarului ce avea ca obiect stabilirea dreptului de proprietate a numitei Ş , mobilul comiterii infracţiunii fiind „dorinţa de a asigura partidului din care făceam parte finanţarea necesară pentru organizarea unei campanii electorale performante", acesta fiind şi motivul pentru care i l-a prezentat pe inculpatul D lui M , în scopul de a păstra legătură pentru soluţionarea dosarului (filele 70 - 75, vol. XVI, d.u.p.).

Importante sub aspect probator sunt şi procesele verbale de redare a discuţiilor telefonice dintre denunţător şi inculpatul N care dovedesc că inculpatul B , pentru care foloseau apelativul „G ", a fost implicat în eliberarea cu celeritate a titlului de proprietate, în schimbul unor foloase necuvenite (filele 215, 218 şi 225, vol. XVI, d.u.p.).

Ca atare, se constată că există suficiente probe din care rezultă că inculpatului B i-a fost remisă, prin intermediar (D), suma de euro, fiind lipsit de relevanţă dacă, atunci când a îndeplinit funcţia de judeţului ., a pretins banii în legătură cu urgentarea emiterii titlului de proprietate sau a acceptat promisiunea denunţătorului de a-i da bani pentru campania electorală din anul 2008 în schimbul rezolvării favorabile a cererii sale, întrucât, oricare a fost modalitatea de săvârşire a faptei, ceea ce a urmărit acesta a fost obţinerea de foloase necuvenite pentru îndeplinirea atribuţiilor ce-i reveneau în calitate pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

Chiar dacă inculpatul B şi-a nuanţat poziţia la

WWW.JURI.RO

instanţă, sens în care, deşi a recunoscut că i-a făcut cunoştinţă, inculpatului D cu denunţătorul, într-o cafenea din municipiul , când se întâlnise cu acesta din urmă să vorbească despre eliberarea titlului de proprietate, a precizat că prezentarea lui D a fost rezultatul unei întâlniri întâmplătoare, Înalta Curte apreciază că probatoriul dovedeşte că D a fost implicat în activitatea infracţională generatoare de bani murdari, participarea sa îmbrăcând forma complicităţii.

Astfel, implicarea inculpatului D concretizată în păstrarea legăturii dintre denunţător şi prefect pentru evitarea expunerii funcţionarului public şi, ulterior eliberării acestuia din funcţie, în demersurile necesare pentru garantarea primirii foloaselor necuvenite, inclusiv a trenului de 14.085 m.p., urmate de remiterea efectivă a sumei de euro, rezultă atât din depoziţiile martorului M date în ambele faze ale procesului penal, cât şi din denunţul, cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor şi declaraţiile de la urmărire penală ale inculpatului B , dar şi din cele date în cursul cercetării judecătoreşti, având în vedere că în faţa instanţei acesta a confirmat că primirea foloaselor necuvenite în legătură cu exercitarea atribuţiilor sale de serviciu s-a realizat prin intermediul lui D , căruia i-a făcut cunoştinţă cu M , într-o cafenea, unde se întâlnise cu martorul pentru a discuta despre rezolvarea cererii privind emiterea titlului de proprietate şi, nu în ultimul rând, din procesul verbal de redare a discuţiei din mediul ambiental, de la data de 30 iunie 2014, avută de denunţător cu D , inculpat care nu a putut să furnizeze informaţii concrete cu privire la modalitatea şi moneda de plată a suprafeţei de 14.085 m.p. achiziţionată de la M , împrejurare care dovedeşte că în realitate nu a achitat preţul imobilului, fiindu-i dat în schimbul intermedierii relaţiei dintre martor şi prefect (filele 105 şi 111, vol. IV, d.u.p.).

De altfel, este greu de crezut că o persoană care nu a avut legătură cu activitatea infracţională a inculpatului B , este aleasă întâmplător pentru a-i remite acestuia banii de la denunţător, în condiţiile în care, în prealabil, îl cunoscuse pe M prin intermediul , în contextul discutării despre reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenurile în suprafaţă de 15 ha revendicate de Ş , iar după eliberarea titlului de proprietate a încheiat acte autentice ce au avut ca obiect tocmai o parte din aceste imobile, renunţând însă la orice drept asupra lor pentru suma de euro, adică exact pentru aceeaşi sumă ca cea solicitată de B .

Având în vedere aceste considerente, Înalta Curte constată, contrar celor susţinute de apărare, că există suficiente probe care fac dovada activităţii infracţionale generatoare de fonduri ilicite, săvârşită de inculpaţii B şi D în calitate de autor, respectiv complice, chiar dacă este criticabilă încadrarea juridică reţinută de procuror, adică infracţiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, în forma autoratului şi complicităţii, fapte pentru care, prin rechizitoriu, s-a dispus clasarea faţă de ambii inculpaţi, ca urmare a intervenirii prescripţiei răspunderii penale.

WWW.JURI.RO

Ca atare, pornind de la definiţia infracţiunii incriminată în art. 289 C.pen., care, aşa cum s-a arătat în dezvoltările anterioare, pentru a exista este suficient să fie comise oricare dintre modalităţile alternative ale elementului material, rezultă că la momentul pretinderii de către inculpatul B , funcţionar public cu atribuţii în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, a sumei de euro în legătură cu urgentarea eliberării titlului de proprietate sau al acceptării de către acesta a promisiunii lui M de a sprijini campania electorală din anul 2008 a P cu sume de bani ce urmau a-i fi remise în schimbul rezolvării dosarului privind revendicarea terenurilor în suprafaţă de 15 ha situate în intravilanul municipiului , s-a consumat infracţiunea de luare de mită, chiar dacă banii ceruţi/promişi cu titlu de mită erau pentru altul, respectiv o organizaţie de partid, iar primirea lor s-a făcut la o dată ulterioară eliberării din funcţia de prefect, acţiune care alături de actele iniţiale (pretindere/acceptare promisiune) întregeşte conţinutul constitutiv al unei infracţiuni unice de corupţie, ca forma naturală a unităţii de infracţiuni.

În ceea ce priveşte infracţiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare, se reţine că această faptă se consumă când subiectul activ îşi foloseşte influenţa sau autoritatea ce derivă din funcţia de conducere pe care o deţine într-un partid, în scopul de a obţine pentru sine sau o altă persoană foloase necuvenite, chiar dacă nu şi-a atins scopul propus, respectiv dobândirea de fonduri ilicite, or, inculpatul B nu ocupa funcţii de conducere în cadrul P la momentul pretinderii/acceptării promisiunii, întrucât avea calitatea de prefect care excludea ope lege, sub sancţiunea destituirii, să fie membru de partid.

Oricum, indiferent de calificarea juridică dată activităţii infracţionale desfăşurată de cei doi inculpaţi, este obligatoriu pentru existenţa infracţiunii de spălare de bani ca din săvârşirea infracţiunii predicat să rezulte banii supuşi operaţiunilor de spălare. În atare condiţii, se constată că modalităţile alternative ale infracţiunii de luare de mită constând în pretinderea şi acceptarea promisiunii, precum şi infracţiunea de folosire a influenţei şi autorităţii conferite de funcţia de conducere într-un partid politic în scopul obţinerii pentru altul a unui folos necuvenit dacă subiectului activ nu a dobândit bunul ilicit în urma activităţii sale, nu pot asigura obiectul material al spălării de bani, întrucât variantele normative ale infracţiunii prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, presupun existenţa, în concret, a fondurilor ilicite ce sunt supuse operaţiunilor de schimbare, transfer, ascundere sau disimulare, acţiunii care trebuie să fie distincte de cele care constituie elementul material al laturii obiective a infracţiunii premisă.

Astfel, actele autentice încheiate de M cu familia D , în perioada 08 noiembrie 2007 - 09 ianuarie 2009, nu se circumscriu conţinutului constitutiv al infracţiunii de spălare de bani imputată celor doi inculpaţi, având în vedere că sumele de bani provenite din infracţiunea predicat au fost remise efectiv de M , la o dată ulterioară perfectării acestora, motiv pentru care nu puteau forma obiectul elementului material alternativ al infracţiunii

WWW.LURI.RO

prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, anterior dobândirii de subiectul activ al infracţiunii premisă.

În primul rând, este de menţionat că terenul de 14.085 m.p. care a făcut obiectul promisiunii de vânzare cumpărare din data de 08 noiembrie 2007, iar apoi al contractul de vânzare cumpărare nr. 2.197 din 21 noiembrie 2007, pentru preţul de lei, acte autentice încheiate de M cu inculpatul D , reprezintă produsul infracţiunii predicat săvârşită de acesta în calitate de complice, situaţie în care dobândirea sa nu reprezintă o infracţiune distinctă de cea care a generat bunul ilicit, întrucât s-ar încălca principiul ne bis in idem, aşa cum s-a arătat deja, având în vedere ca această acţiune reprezintă o consecinţă firească a comiterii faptei din care provine, cu atât mai mult cu cât primirea trenului solicitat de la mituitor în schimbul ajutorului dat pentru a remite mita către inculpatul B , nu putea fi realizată în mod valabil decât printr-un act autentic prin care i se transmitea dreptul de proprietate asupra acestuia, ţinând seama că este vorba de un imobil. Deci, este firesc ca inculpatul D să nu fi plătit preţul acestui teren, care, întrucât provenea din săvârşirea infracţiunii premisă la care a participat în calitate de complice, era supus confiscării speciale, măsură ce nu poate fi luată, având în vedere că s-a dispus clasarea pentru actele sale de complicitate la comiterea faptei generatoare de fonduri ilicite.

În al doilea rând, parcela de 10.000 m.p. din suprafaţa de 59.518 m.p. nu provine din săvârşirea unei infracţiuni, în condiţiile în care dreptul de proprietate i-a fost transmis lui M , prin contractul nr. 4281 din 30 octombrie 2007, de Ş , căreia i-a fost reconstituit dreptul de proprietate asupra unei suprafeţe totale de 15 ha, dată fiind calitatea sa de moştenitor al defunctei J , iar încheierea promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare nr. 2160 din 08 noiembrie 2007 dintre denunţător şi D cu privire la acest imobil s-a făcut pentru a garanta primirea foloaselor necuvenite pretinse/a căror remitere a fost acceptată de către inculpatul B , în calitate de , în legătură cu urgentarea îndeplinirii sarcinilor de serviciu. Faptul că acest act a reprezentat o garanţie pentru remiterea sumei de euro către fostul judeţului , rezultă din împrejurarea că inculpatul D l-a înscris, sub nr. 29.210, în Cartea Funciară a municipiului , motiv pentru care denunţătorul a fost obligat să încheie ulterior, la data de 13 decembrie 2007, cu acesta, actul adiţional nr. 2.413 la promisiunea de vânzare cumpărare pentru a putea dispune de parcela de 10.000 m.p., prin care şi-a asumat, în schimbul radierii din cartea funciară a notificării promisiunii bilaterale, plata sumei de euro din preţul ce urma să-l încaseze din înstrăinarea acestui imobil. De altfel, după ce terenul a devenit proprietatea S.C. H S.R.L. (prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4158 din 21 decembrie 2007 încheiat cu martorul D , care îl achiziţionase, în prealabil, la data de 20 decembrie 2007, de la denunţător), s-a perfectat convenţia nr. 4157 din 21 decembrie 2007, prin care M şi inculpatul D s-au înţeles să diminueze

WWW.JURI.RO

cuantumul sumei stabilită prin actul adiţional, de la euro la euro, adică exact cât pretinsese/i se promisese, cu titlu de mită, inculpatului B de către mituitor, iar, după virarea, la data de 28 decembrie 2007, în contul complicelui a celor lei, soţii D au dat declaraţia autentificată sub nr. 21 din 09 ianuarie 2009, în cuprinsul căreia s-a menţionat că nu mai au nicio pretenţie cu privire la imobilul indicat în promisiunea de vânzare cumpărare, întrucât au primit suma de euro.

Un alt argument din care rezultă că încheierea succesivă a actelor autentice privind parcela de 10.000 m.p. s-a făcut pentru a garanta remiterea foloaselor pretinse/acceptate cu titlu de mită de B , este acela că suma de euro putea fi obţinută de mituitor doar din vânzarea terenului de 59.518 m.p., în condiţiile în care din cele patru terenuri ce formaseră obiectul titlului de proprietate nr. 100964 din 24 septembrie 2007, două suprafeţe (70.000 m.p. şi 6.379 m.p.) fuseseră vândute de Ş , martorei I şi inculpatului N pentru motivele anterior menţionate, în timp ce pentru cea de-a treia (14.085 m.p.) M i-a transmis dreptul de proprietate inculpatului D conform înţelegerii avute.

Drept urmare, caracterul fictiv al contraprestaţiei promitentului cumpărător D , adică a plăţii preţului de lei pentru terenul în suprafaţă de 10.000 m.p. (promisiunea de vânzare cumpărare nr. 2160 din 08 noiembrie 2007), precum şi al clauzei potrivit căreia suma de euro din cei euro reprezenta o liberalitate (convenţia nr. 4157 din 21 decembrie 2007), bani ce au fost viraţi în contul inculpatului D la data de 28 decembrie 2008, are relevanţă juridică doar din perspectiva dispoziţiilor legii civile care guvernează raporturilor juridice dintre părţi (a se vedea sentinţa civilă nr. 259 din 12 martie 2015 a Tribunalului privind revocarea donaţiei de euro), în condiţiile în care perfectarea acestor documente a avut ca scop asigurarea ca, la o dată ulterioară, mituitului să-i parvină, prin intermediar suma pretinsă/promisă ca mită.

Nu în ultimul rând, chiar dacă semnarea actelor autentice de către inculpatul D s-ar fi făcut şi pentru a legitima dobândirea, în viitor, de către inculpatul B a sumei pretinse/promise cu titlu de mită, prin remiterea de către martorul M , prin intermediar, se constată că, la momentul încheierii acestor acte, nu era îndeplinită situaţia premisă a infracţiunii de spălare de bani, respectiv existenţa unor fonduri nelegale provenite din comiterea infracţiunii predicat, având în vedere că infracţiunea de luare de mită s-a consumat, în luna aprilie 2007, prin simpla pretindere/acceptare a promisiunii sumei de euro, bani care însă au fost daţi de denunţător la o dată ulterioară perfectării documentelor în discuţie.

Astfel, schimbarea, transferul, ascunderea sau disimularea de bunuri în scopul prevăzut în art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, de autorul sau participanţii la săvârşirea infracţiunii din care provin fondurile ilicite, trebuie să fie precedată, întotdeauna, de dobândirea şi deţinerea lor, întrucât sunt fructul infracţiunii predicat, motiv

WWW.JURI.RO

pentru care eventualele acţiuni de spălare a banilor ale inculpaţilor B şi D puteau fi realizate doar posterior remiterii sumei de lei de către M , în caz contrar lipsind chiar obiectul material al infracţiunii derivate.

De asemenea, având în vedere că dobândirea şi deţinerea bunurilor de către subiectul activ al infracţiunii predicat reprezintă situaţii rezultate în mod firesc din activitatea desfăşurată, care nu implică luarea unei noi rezoluţii infracţionale, prin simpla folosire nu există intenţia acestuia de a le da o aparenţă legală de obţinere, ce este caracteristică infracţiunii de spălare de bani. Dacă însă folosirea bunurilor obţinute din săvârşirea unei infracţiunii implică activităţi de schimbare sau transfer în scopul ascunderii sau disimulării originii lor ilicite sau de ascundere ori disimulare a adevăratei proveniențe poate fi angajată răspunderea penală a autorului şi complicelui infracţiunii predicat pentru săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, în cazul în care se realizează şi celelalte elementele de tipicitate ale celor două variante normative ale spălării de bani.

Raportându-se la faptul că remiterea sumei de s-a făcut de denunţător, la data de 28 decembrie 2008, în contul inculpatului D deschis la B , Înalta Curte constată că pentru a reţine în sarcina inculpatului B săvârşirea infracţiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, în legătură cu transferul fondurilor ilicite realizat de complicele la infracţiunea predicat, în conturile sale personale, prin constituirea, în mod succesiv, de depozite pe termen scurt în vederea creării unei aparenţe de legalitate a provenienței banilor, trebuie să se dovedească că fostul prefect a cunoscut faptul că obţinuse suma pretinsă/promisă cu titlu de mită prin virament bancar efectuat către intermediar (28 decembrie 2008), chiar dacă a intrat efectiv în posesia banilor la o dată ulterioară (începutul anului 2008), întrucât, astfel, a urmărit ca în acest interval de timp să fie derulate operaţiunile specifice de albire a banilor negrii.

Astfel, B , în cursul urmăririi penale, cu ocazia audierii în calitate de inculpat, la data de 05 februarie 2015, a precizat că acceptând promisiunea lui M de a sprijini campania electorală a partidului cu suma de euro, în schimbul rezolvării problemei cu terenurile, i l-a prezentat pe inculpatul D la o cafenea din municipiul , pentru a fi pusă în practică înţelegerea stabilită şi, ca atare, la începutul anului 2008, acesta i-a dat, în numerar, în trei tranşe, suma totală de euro, fără să cunoască modalitatea în care inculpatul i-a obţinut (fila 154, vol. III, d.u.p.). La instanţă, inculpatul B a afirmat din nou că cei euro i-au fost predaţi, în trei tranşe, de către inculpatul D , „care obişnuia să-i aducă în pungă, unele sume erau în lei, altele în euro", bani care i-au parvenit aşa cum se înţelesese anterior cu denunţătorul care-i promisese că-i va da pentru campania electorală, fără însă să-l întrebe care era mecanismul prin care vor ajunge la partid. Nu îl ultimul rând, a arătat că nu l-a întrebat pe D motivul pentru care i-a dat doar euro, deşi promisiunea lui

WWW.JURI.RO

M a fost pentru suma de euro, întrucât a crezut că s-a răzgândit denunţătorul, având în vedere că se plângea că are multe sume de plătit „în stânga şi în dreapta".

De asemenea, fiind ascultat de organelor de anchetă, ca martor, la data de 06 noiembrie 2014, M a arătat că „B mi-a cerut expres suma de euro, motivând că terenul este valoros şi se bat mulţi pe el " şi, ca atare, „mi l-a indicat pe D ca fiind omul cu care mă voi afla în contact permanent, prefectul neputând să se expună ", fără să facă vreo referire la circuitul ce trebuia urmat de bani după ce-i remitea către intermediar, precizând, însă că, pentru a garanta remiterea mitei, inculpatul D , care „era om de afaceri aflat în preajma ", i-a cerut încheierea unei promisiuni de vânzare cumpărare pentru 10.000 m.p. din terenul de 59.518 m.p. din centrul municipiului , pe care a înscris-o în carte funciară (fila 73, vol. II, d.u.p.). De altfel, în cuprinsul denunţului formulat, acesta, făcând referire la suma de euro pretinsă de inculpatul B , a menţionat că la cererea prefectului „banii trebuiau achitaţi lui D în urma unor documente fictive care trebuiau semnate de mine şi D ", dar nu a declarat absolut nimic cu privire la modalitatea în care banii au ajuns la fostul prefect după ce-i remisese intermediarului (fila 3, vol. II, d.u.p.). O asemenea precizare nu a fost făcută de M nici în faza cercetării judecătoreşti, când a fost audiat la termenele din 23 noiembrie 2016 şi 27 ianuarie 2017, ocazie cu care a declarat că suma de euro nu a fost transferată pe numele inculpatului B , ci pe cel al inculpatului D , care i-a comunicat denunţătorului, la întâlnirea avută întâmplător la hotelul , în cursul anului 2013, că euro i-a dat lui B , diferenţa de euro reţinându-i pentru sine, cu titlu de comision.

Informaţii sub acest aspect nu au fost oferite nici de inculpatul N care a recunoscut implicarea sa doar în ceea ce priveşte intermedierea legăturii dintre prefect şi denunţător şi cu atât mai puţin de către inculpatul D care a negat remiterea sumei de euro inculpatului B , susţinând că cei lei i-au fost viraţi în cont, ca urmare a relaţiilor de afaceri dezvoltate cu M , în legătură cu terenul în suprafaţă de 10.000 m.p.

De altfel, nici interceptările existente în dosar nu evidenţiază niciun aspect cu privire la traseul ce trebuia urmat de banii remişi inculpatului D înainte de a ajunge în posesia efectivă a mituitului, cu toate că din procesele verbale de redare a discuţiilor telefonice rezultă că la sfârşitul anului 2007 - începutul anului 2008, M a vorbit, în mai multe rânduri, atât cu inculpatul B căruia nu i-a comunicat nimic despre remiterea banilor, cuantumul sau data virării în contul intermediarului, cât şi cu inculpatul N , cu care lua legătura frecvent, nu a abordat această problemă, ci doar i-a făcut cunoscute nemulţumirile exprimate de „G ", la data de 04 decembrie 2007, pentru întârzierile survenite, întârzieri care se presupune că vizau remiterea mitei (filele 215 - 218, vol. XVI, d.u.p.).

În acest context, Înalta Curte constată că probatoriul administrat nu

WWW.JURI.RO

conturează nici măcar o suspiciune rezonabilă că transferul sumei de lei, prin conturile personale ale inculpatului D , prin constituirea, în mod succesiv, de depozite pe termen scurt, acuzaţie formulată în rechizitoriu de o manieră generică, fără a fi indicate conturile prin care au fost plimbaţi banii, datele la care s-au efectuat asemenea operaţiunii şi modalitatea de disimulare a adevăratei proveniențe, s-a făcut din dispoziţia inculpatului B în scopul ascunderii originii lor ilicite sau cu sprijinul său, aşa cum a susţinut procurorul de şedinţă, cu ocazia dezbaterilor pe fond, când a solicitat schimbarea încadrării juridice în sensul reţinerii faţă de acesta a participaţiei penale în forma complicităţii pentru săvârşirea infracţiunii de spălare de bani, având în vedere că mita i-a fost dată, conform propriilor sale declaraţii, în trei tranşe, în numerar, în pungă de plastic, fie în monedă naţională fie în euro, iar valoarea totală a fost de euro, împrejurare care a lipsit de orice finalitate activitatea infracţională ce i-a fost imputată, întrucât nici măcar nu s-au indicat data şi numărul de contul din care au fost retraşi de D , precum şi vreun alt element din care să rezulte că suma pe care a remis-o efectiv mituitului a constituit obiectul acţiunilor de albire, cu atât mai mult cu cât în actul de sesizare al instanţei s-a precizat că, la data de 25 aprilie 2008, i-a virat, în două tranşe, suma de lei numitei S cu explicaţia contract de vânzare, fapt ce dovedeşte că avea în conturi şi alte disponibilităţi financiare în afara celor primite de la denunţător pentru a fi predate fostului prefect. Astfel, vinovăţia inculpatului B nu poate fi dovedită de simpla prezumţie că ar fi avut cunoştinţă de posibilele acte de spălare de bani întreprinse de inculpatul D , având în vedere că nu a intrat, de îndată, în posesia sumei remise de denunţător, cu atât mai mult cu cât, prin rechizitoriu, se reţine că a fost transformată în euro, la data de 23 ianuarie 2008, când complicele la infracţiunea predicat a constituit un depozit de euro, iar, ulterior, nu s-a putut identifica momentul la care i-a fost înmânată ultima tranşă din mită, împrejurare care îi profită, întrucât din declaraţia sa rezultă că primirea banilor a avut loc la începutul anului 2008, situaţie în care se poate concluziona că foloasele ilicite i-au fost date imediat după efectuarea tranzacţiei de cumpărare a valutei, deci înaintea realizării transferurilor bancare de către D , în condiţiile în care aşa cum s-a stabilit prin actul de sesizare al instanţei acesta avea suficiente disponibilităţi provenite şi din alte surse, aspect ce rezultă din raportul de constatare întocmit de specialistul Direcţiei Naţionale Anticorupţie.

Pe de altă parte, aşa cum s-a menţionat cu ocazia prezentării considerentelor teoretice referitoare la infracţiunea de spălare de bani, acţiunile de ascunderea sau disimulare trebuie să se concretizeze în operaţiuni complexe de natură juridică, economică sau financiară, prin intermediul cărora se maschează proveniența nelegală a banilor rezultaţi din săvârşirea de infracţiuni.

Ca atare, pentru a putea verifica în ce măsură operaţiunile financiare derulate de inculpatul D , prin conturile deschise pe numele său la B , reprezintă o activitate complexă de spălare a banilor făcută pentru a masca proveniența ilicită a sumei de lei ce i-a fost remisă de denunţător, la data de 28 decembrie 2007, acuzarea trebuia să indice, în concret,

WWW.JURI.RO

prin ce conturi au fost transferaţi bani şi maniera în care s-a realizat camuflarea originii infracţionale a acestora, dată fiind şi faptul că prin conturile inculpatului erau rulate şi alte sume de bani care nu constituiau fructul infracţiunii predicat. Contrar celor arătate, se constată că procurorul semnatar al rechizitoriului s-a limitat la a face menţiunea, de o manieră abstractă, că banii au fost folosiţi pentru a fi constituite depozite pe termen scurt, fără să fie precizată data şi numărul fiecărui depozit, pentru ca în final să indice sume în lei şi valută retrase de inculpat, în perioada 18 februarie 2008 - martie 2010, din anumite conturi, care nu au fost individualizate nici prin număr şi nici prin tipul de categorie (cont economii lei, cont economii euro, cont curent în lei, cont în euro, cont depozit euro, cont depozit lei), situaţie în care este imposibil să se constate dacă operaţiunile financiare efectuate se situează în sfera ilicitului penal sau reprezintă acte de folosirea a banilor rezultaţi din infracţiunea predicat, care nu implică activităţi de ascundere ori disimulare a adevăratei lor proveniențe, cu atât mai mult cu cât simpla afirmaţie că, la data de 25 aprilie 2008, în două tranşe, i-a virat sumele de lei, respectiv lei numitei S , cu explicaţia „plată conform contract nr. 894 din 25 aprilie 2008", pentru a masca originea lor ilicită, fără a se arăta în ce a constat în concret acţiunea de disimulare, nu poate fi calificată ca fiind un act de albire a banilor.

De altfel, în raport cu cele stabilite anterior, este exclus, în lipsa oricărei probe, să se considere că, la data de 25 aprilie 2008, inculpatul B nu intrase încă în posesia celor euro, şi, ca atare, tranzacţia încheiată de inculpatul D cu S nu reprezintă o modalitate de disimulare a provenienței nelegale a celor lei, având în vedere că echivalentul în euro a acestei sume era net superior faţă de cei euro pe care îi reţinuse cu titlu de comision din mita destinată fostului .

Chiar dacă inculpatul D a constituit un depozit în care a transferat suma de euro, adică echivalentul celor lei remişi de M , considerăm că scopul urmărit de acesta nu a fost de a ascunde originea lor ilicită, întrucât i-a predat, în numerar, inculpatului B , situaţie în care nu s-ar fi justifica să efectueze, în prealabil, operaţiuni de albirii a sumei de euro. Cel mult, o asemenea activitate putea viza diferenţa dintre suma virată de denunţător în contul său de la B , şi cea remisă efectiv fostului prefect (euro), întrucât această sumă fiind la vedere putea ridica suspiciuni organelor statului cu privire la originea sa, însă, aşa cum s-a precizat anterior, modul în care a fost formulată acuzaţia nu permite să se constate dacă folosirea fondurilor ilicite, concretizată în activităţile de retragere, în numerar, în perioada 18 februarie 2008 - martie 2010, a sumelor menţionate, din conturile de economii ale inculpatului D , reprezintă o acţiune firească a unui participant la comiterea infracţiunii predicat de a consuma fructul acesteia sau a fost precedată de activităţi prin care a intenţionat să creeze aparenţa că aceste fonduri au o provenienţă legală în scopul de a le ascunde originea ilicită.

Concluzionând, Înalta consideră că faptele imputate inculpaţilor D şi B nu realizează elementele de conţinut ale

WWW.JURI.RO

infracţiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, motiv pentru care urmează să fie achitaţi.

De asemenea, chiar dacă potrivit dispoziţiilor art. 112 alin. (1) lit. a) C.pen., sunt supuse confiscării bunurile produse prin săvârşirea de fapte prevăzute de legea penală, se constată că terenul în suprafaţă de 14.085 m.p. şi suma de lei, obţinute de inculpaţii D şi B din săvârşirea infracţiunii predicat, nu pot face, în prezenta cauză, obiectul confiscării speciale, întrucât, în caz contrar, s-ar încălca principiul ne bis în idem consacrat de art. 6 C.pr.pen., având în vedere că faţă de aceştia s-a pronunţat anterior o hotărâre penală definitivă pentru faptele generatoare de fonduri ilicite (luare de mită săvârşită în forma autoratului şi complicităţii), chiar dacă pentru o altă încadrare juridică, respectiv ordonanţa de clasare a procurorului, soluţie dispusă, în temeiul dispoziţiilor art. 16 alin. (1) lit. f) C.pr.pen., sub aspectul săvârşirii infracţiunii art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

În ce priveşte ***individualizarea pedepselor aplicate inculpaţilor N şi D***, Înalta Curte, în unanimitate, respectiv în majoritate va avea în vedere criteriile prev.de art.72 C.pen. (1969).

În aprecierea gradului de pericol social al faptelor comise, Curtea va avea în vedere circumstanţele în care inculpaţii au acţionat, aceştia influenţând decizia unui înalt funcţionar public nu doar în beneficiul denunţătorului, ci şi al propriei persoane, sens în care s-au prevalat de ascendentul politic şi guvernamental pe care îl aveau faţă de judeţului pentru a obţine importante foloase necuvenite.

Inculpaţii au văzut în interesul denunţătorului de a obţine emiterea titlului de proprietate o sursă de îmbogăţire pentru ei, dijmuind profitul obţinut de acesta în urma vânzării terenurilor.

Procedând astfel, ei au întărit percepţia că fără intervenţii oneroase asupra factorilor decizionali nu se poate obţine respectarea dreptului de proprietate, mai ales atunci când acesta priveşte imobile cu un amplasament privilegiat, iar titularul real al acestui drept este o persoană anonimă.

În egală măsură, nu se poate face abstracţie de circumstanţele personale inculpaţilor, de împrejurarea că aceştia ocupau funcţii publice importante, care le impuneau un înalt standard de moralitate şi, mai ales, respectarea legii, aspecte pe care cu bună ştiinţă cei doi inculpaţi le-au nesocotit.

Nu în ultimul rând, Curtea va avea în vedere cuantumul foloaselor materiale de care cei doi inculpaţi au beneficiat din activitatea infracţională.

În raport de aceste circumstanţe reale şi personale, Curtea va aplica inculpaţilor pedepse cu închisoarea, într-un cuantum care să asigure o constrângere adecvată pentru faptele comise, dar şi reeducarea acestora în vederea schimbării atitudinii faţă de valorile apărate de legea penală.

Va interzice inculpaţilor, ca pedepse accesorii şi complementare, exercitarea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a-II-a şi b C.pen. (1969), având în vedere criteriile prev.de art.71 alin.3 C.pen. (1969).

WWW.JURI.RO

În ce priveşte ***cererea martorului M*** formulată în faza de urmărire penală şi reiterată în faza de judecată (fil.298 vol.3 ds.fond), acesta s-a constituit parte civilă cu sumele de bani (în total euro) şi terenul situat în (14.085 mp) date inculpaţilor D , N , D şi B .

Curtea constată că infracţiunile deduse judecăţii în prezenta cauză nu sunt susceptibile de latură civilă, astfel încât o asemenea cerere este inadmisibilă.

În egală măsură, Curtea constată că martorul şi-a întemeiat cererea în drept prin raportare la disp.art.290 alin.2 şi 4 C.pen.

Potrivit art.257 alin.2 C.pen. (1969), identificat ca lege penală mai favorabilă în prezenta cauză, banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Din această perspectivă, având în vedere soluţiile pronunţate în prezenta cauză, dar şi împrejurarea că faţă de martorul M nu s-a pronunţat vreo soluţie în faza de urmărire penală, Curtea constată că se impune confiscarea specială a sumelor ce au făcut obiectul infracţiunilor de corupţie săvârşite de inculpaţii D şi N , aşa cum s-a arătat în considerentele prezentei sentinţe, iar nu restituirea acestora către martorul M .

Pentru considerentele dezvoltate anterior, Înalta Curte, *în unanimitate*, va dispune, în baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achitarea inculpaţilor D şi B pentru infracţiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Va ridica măsurile asigurătorii instituite asupra bunurilor mobile şi imobile proprietatea inculpaţilor D şi B , prin ordonanţa nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie.

În baza art. 386 C.pr.pen. va schimba încadrarea juridică a faptei reţinute în sarcina inculpatului N din infracţiunea de complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 raportat la art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen. şi art. 38 C.pen., în complicitate la infracţiunea de trafic de influenţă prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 386 C.pr.pen. va schimba încadrarea juridică a faptei reţinute în sarcina inculpatului D , din infracţiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., în infracţiunea de trafic de influenţă prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul N la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de trafic de influenţă.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969), iar în baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a) şi b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei

WWW.JURI.RO

principale.

Va menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului N , prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, iar în baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) va confisca de la acesta suma de lei, precum și autoturismul marca BMW X33.0 D SASIU , culoare negru, cap cil 2993 cmc.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., îl va achita pe același pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 alin. (1) C.pen.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., îl va obliga, întrucât se află în culpă procesuală, la plata cheltuielilor judiciare către stat, urmând ca cele ce-i vizează pe inculpații D și B să rămână în sarcina statului.

De asemenea, *în majoritate*, în baza art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul N la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, cu aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), iar în baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b), 35 alin. (3) C.pen. (1969), va contopi pedepsele aplicate inculpatului N , urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), ca pedeapsă complementară după executarea celei principale.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a), teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul D la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 88 C.pen. (1969), îi va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu de la data de 21.01.2015, până la 18.04.2015, inclusiv.

Va menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra

WWW.JURI.RO

bunurilor mobile şi imobile proprietatea acestui inculpat, prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) va confisca de la inculpatul D echivalentul în lei, la cursul BNR de la data punerii în executare, al sumei de euro.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., îl va obliga la cheltuielilor judiciare către stat, având în vedere că se află în culpă procesuală.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În unanimitate:

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul D** (

) pentru infracţiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul B** (

) pentru infracţiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Ridică măsurile asigurătorii instituite asupra bunurilor mobile şi imobile proprietatea inculpaților D şi B , prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 386 C.pr.pen. schimbă încadrarea juridică a faptei reţinute în sarcina inculpatului N din infracţiunea de complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 raportat la art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen. şi art. 38 C.pen., în complicitate la infracţiunea de trafic de influenţă prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 386 C.pr.pen. schimbă încadrarea juridică a faptei reţinute în sarcina inculpatului D , din infracţiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., în infracţiunea de trafic de influenţă prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul N** (

WWW.JURI.RO

) la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de trafic de influenţă.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Menţine măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile şi imobile proprietatea inculpatului N , prin ordonanţa nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) confiscă de la inculpatul N suma de lei, precum şi autoturismul marca BMW X33.0 D SASIU , culoare negru, cap cil 2993 cmc.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul N** pentru infracţiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen. şi art. 38 alin. (1) C.pen.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., obligă inculpatul N la plata sumei de câte 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care 12.500 lei în faza de urmărire penală.

În baza art. 398 C.pr.pen. raportat la art. 275 alin. (3) C.pr.pen., celelalte cheltuieli judiciare privind pe inculpaţii D şi B rămân în sarcina statului.

În baza art. 274 alin. (1) teza finală şi art. 275 alin. (6) C.pr.pen., onorariul apărătorilor desemnaţi din oficiu pentru inculpaţii D , N , D şi B , în sumă de câte 690 lei (330 lei în faza camerei preliminare, respectiv 360 lei în faza de judecată), se plăteşte din fondul Ministerului Justiţiei.

În majoritate:

În baza art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul N** la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de complicitate la trafic de influenţă.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969).

WWW.JURI.RO

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b), 35 alin. (3) C.pen. (1969), contopeşte pedepsele aplicate inculpatului N prin prezenta, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare şi 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969), ca pedeapsă complementară după executarea celei principale.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a), teza a - II - a şi b) C.pen. (1969).

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul D** (

) la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de trafic de influenţă.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a şi b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a şi b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 88 C.pen. (1969), deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reţinerii, arestării preventive şi a arestului la domiciliu de la data de 21.01.2015, până la 18.04.2015, inclusiv.

Menţine măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile şi imobile proprietatea inculpatului D , prin ordonanţa nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) confiscă de la inculpatul D echivalentul în lei, la cursul BNR de la data punerii în executare, al sumei de euro.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., obligă inculpatul D la plata sumei de câte lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care lei în faza de urmărire penală.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei pentru procuror şi inculpaţi.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi,05 decembrie 2017.

WWW.JURI.RO

Opinie separată:

Opinia separată priveşte infracţiunile de trafic de influenţă reţinute în sarcina inculpaţilor D şi N în forma autoratului, respectiv a complicităţii, fapte pentru care, în raport de argumentele expuse în cuprinsul prezentei hotărâri, s-a impus schimbarea încadrării juridice din infracţiunea de luarea de mită şi complicitate la luare de mită, această din urmă măsură fiind luată, în unanimitate, de membrii completului de judecată.

Inculpatul D a fost trimis în judecată, întrucât, în luna aprilie 2007, a pretins de la martorul M , suma de euro, în schimbul intervenţiei realizate, în calitate de , asupra de , în legătură cu eliberarea titlului de proprietate privind terenurile în suprafaţă de 15 ha pentru care Ş solicitase reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, activitate întreprinsă atât personal cât şi prin intermediul inculpatului N de , iar, ulterior, în cursul lunii februarie 2008, i-au fost remise foloasele necuvenite, în timp ce în sarcina inculpatului N , prin actul de sesizare a instanţei, s-a reţinut că a intermediat primirea sumei de euro de către destinatarul lor, în condiţiile în care banii i-au fost înmânaţi de către denunţător, la data de 01 februarie 2008, la a B din Bucureşti, pentru ca, în cursul aceleiaşi zile, să-i pună la dispoziţia .

Infracţiunea de corupţie imputată inculpatului D s-a consumat la momentul la care i-a pretins, indirect, denunţătorului foloasele necuvenite pentru a-şi trafica influenţa pe care o avea asupra judeţul , funcţionar public competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, având în vedere funcţia de deţinută, precum şi faptul că erau membri ai aceluiaşi partid, calitate la care, însă, renunţase temporar, dată fiind interdicţia prevăzută de lege, motiv pentru care primirea la o dată ulterioară a sumei solicitate nu reprezintă o nouă faptă penală, ci realizează, alături de actele iniţiale de pretindere, conţinutului constitutiv ale unei infracţiuni unice de trafic de influenţă, la săvârşirea căreia ar fi fost sprijinit de coinculpatul N , întrucât suma solicitată s-a reţinut ca i-a fost remisă prin intermediul acestuia.

În aceste condiţii, raportat la ansamblul probator administrat în ambele faze ale procesului penal, apreciez că nu există suficiente mijloace de probă care să conducă la răsturnarea prezumţiei de nevinovăţie faţă de inculpatul D atât sub aspectul acţiunii de pretindere a foloaselor necuvenite, cât şi în ceea ce priveşte primirea fructului infracţiunii de trafic de influenţă, împrejurare care produce efecte şi asupra situaţiei inculpatului N , întrucât actele sale de complicitate s-au materializat, conform procurorului de caz, în activitatea de remitere a fondurilor ilicite către .

Având în vedere că acuzaţia formulată împotriva inculpatului D

WWW.JURI.RO

s-a fundamentat pe declaraţiile martorului M şi ale inculpaţilor B şi N , precum şi pe procesul verbal de redare a discuţiei purtată, în mediul ambiental, la data de 01 iulie 2014, de denunţător cu complicele la comiterea infracţiunii, constat, din analiza coroborată a acestor mijloace de probă cu declaraţiile acestora din cursul cercetării judecătoreşti, că se poate reţine cu titlu de certitudine, faptul că N l-a contactat telefonic pe judeţului B pentru a-i solicita o audienţă lui M , iar, ulterior, a fost prezent când denunţătorul l-a întâlnit, fiind de faţă la discuţiile purtate în legătură cu urgentarea eliberării titlului de proprietate pentru Ş , demersuri ce au fost precedate de rugămintea martorului de a fi pus în legătură B şi de la care a pretins pentru sine foloase necuvenite în cuantum de euro, fără, însă, să se poată stabili, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că intervenţia făcută la funcţionarul public competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate a fost rezultatul fie a acordului dat de către , fie a propriilor sale demersuri, care în schimbul traficării influenţei sale ar fi cerut indirect suma de euro.

Astfel, inculpatul N a declarat iniţial, când a fost audiat în calitate de suspect (23 iulie 2014), că, la solicitarea martorului M de a-l ajuta cu rezolvarea unui dosar de revendicare a unui teren din municipiul , a luat legătura telefonic cu inculpatul B , stabilindu-i o audienţă, întrucât, aşa cum îi comunicase denunţătorului, în prealabil, era singurul lucru pe care îl putea face. Cu aceeaşi ocazie, inculpatul a mai arătat că despre discuţia telefonică purtată cu judeţului i-a „adus la cunoştinţă şi D la sfârşitul verii anului 2007", precum şi că, la data de 01 februarie 2008, la solicitarea martorului s-a întâlnit cu acesta la B a, unde, i-a fost remisă suma de euro provenită din vânzarea unei suprafeţe de teren din cele pentru care s-a solicitat urgentarea eliberării titlului de proprietate, bani din care, în aceeaşi zi, i-a lăsat, la domiciliul inculpatului D care nu era în localitate, menajerei, într-un plic, suma de euro, precizându-i acestuia, la o dată ulterioară, că reprezintă „un simplu cadou din partea mea" (filele 25 -27, vol. II, d.u.p.). Ulterior, prin denunţul formulat la 29 iulie 2014, inculpatul a precizat că, după discuţia avută cu denunţătorul, a luat legătura cu şeful său căruia i-a comunicat solicitarea acestuia de a fi ajutat într-o problemă de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor terenuri din municipiul , sens în care avea nevoie de o audienţă la inculpatul B , la acea vreme, iar după ce a avut confirmarea verbală a l-a sunat personal pe , cerându-i să-l primească pe M , negând participarea la întâlnirea dintre cei doi şi modul cum a fost finalizată, precum şi pretinderea şi primirea foloaselor necuvenite pentru traficarea influenţei, ba mai mult şi-a schimbat versiunea cu privire la motivul pentru care martorul i-a remis suma de euro, sens în care a arătat că banii îi erau destinaţi inculpatului D , care a era interesat direct de situaţia terenurilor, aspect pe care l-a înţeles când a vorbit cu acesta, undeva la finalul anului 2007, când a fost întrebat printre altele şi „de ce nu iese nimic" (filele 15 - 16, vol. II, d.u.p.). Această din ultimă

WWW.JURI.RO

variantă, este susţinută de inculpatul N în toate celelalte declaraţii date în faţa organelor de urmărire penală şi la instanţă.

Se observă că schimbarea de atitudine a acestui inculpatul a fost determinată doar de interesul său de a beneficia de aplicarea dispoziţiilor art. 19 din Legea nr. 682/2007, fără să urmărească, în realitate, ajutarea organelor judiciare în aflarea adevărului, având în vedere că în toate declaraţiile ulterioare datei de 29 iulie 2014, a făcut trimetre numai la acele aspecte care ar putea conduce la tragerea la răspundere penală a inculpatului D , pentru ca faţă de propriile acţiuni ilicite să adopte o poziţie de nerecunoaştere.

În acest context, apreciez că există suspiciuni cu privire la veridicitatea celor afirmate în legătură cu implicarea inculpatului D în activitatea infracţională descrisă prin actul de sesizare a instanţei, întrucât cooperarea lui N cu organele de urmărire penală s-a limitat la acele împrejurări care excludeau orice consecinţe sub aspect penal, faţă de propria persoană.

De asemenea, chiar dacă M a arătat, în mod constant, atât în denunţul formulat, cât şi în depoziţiile testimoniale date în ambele faze procesuale, că în urma discuţiei avută cu inculpatul N , acesta i-a promis că va discuta cu şeful său, , pentru a interveni pe lângă judeţului , iar, după un timp, i-a fost oferit numărul de telefon al inculpatului B , la care i se stabilise deja o audienţă, rezultă că denunţătorul a aflat de la intermediarul traficării influenţei despre implicarea inculpatului D în rezolvarea cu celeritate a dosarului privind terenurile revendicate de la Ş , fără să aibă vreo discuţie directă cu acesta, deşi îl cunoştea personal pe . De altfel, afirmaţia martorului din cursul cercetării judecătoreşti potrivit căreia schimbarea de comportament a care s-a dovedit binevoitor în rezolvarea problemei sale, deşi iniţial îl trimise la compartimentul de fond funciar, a fost determinată de intervenţia făcută efectiv de D , este o simplă apreciere personală, în lipsa oricărei probe în acest sens, în condiţiile în care nici denunţătorul şi nici inculpatul B nu au menţionat că au vorbit cu inculpatul D pe tema terenurilor ce formau obiectul demersurilor sale, ba mai mult fostul a susţinut, cu ocazia audierii la instanţă, că „niciodată nu am discutat cu D despre punerea în posesie sau despre M . Aşa cum am arătat, numitul N , atunci când m-a rugat să îl ajut pe M , mi-a spus că rugămintea este şi din partea D ", împrejurare care atestă că, de fapt, inculpatul N pentru a da o mai mare greutate intervenţiei făcute pe lângă funcţionarul competent s-a folosit şi de numele şefului său ierarhic. Oricum, inculpatul B nici la urmărire penală, nici în faza cercetării judecătoreşti nu a făcut referire măcar la vreo aluzie din partea inculpatului D cu privire la acest subiect, în condiţiile în care este greu de crezut că ministrul care, conform declaraţiilor lui N se interesase, la sfârşitul anului 2007, de terenuri, întrebându-se „de ce nu iese nimic", nu l-ar fi abordat pe această problemă, după ce a fost eliberat din funcţia

WWW.JURI.RO

de (data de 04 mai 2007) şi numit al , poziţie care a implicat venirea sa la Bucureşti, situaţie în care cei doi se întâlneau mai des, cu atât mai mult cu cât, între timp, obţinuse şi o funcţie de conducere în cadrul P , întrucât îi încetase interdicţia de a fi membru de partid.

Ca atare, întrucât inculpatul B a avut o poziţie constantă sub acest aspect, pe tot parcursul procedurii derulate în această cauză, apreciez că menţiunea din cuprinsul denunţului formulat de acest inculpat la data de 17 februarie 2015 şi care face obiectul dosarului nr. /P/2015 al Direcţiei Naţionale Anticorupţie, potrivit căreia „domnul N a venit din partea lui D . Ulterior domnul D a confirmat acest aspect", nu poate să aibă valoare probantă cu privire la dovedirea vinovăţiei inculpatului D , în condiţiile în care fostul prefect nu a făcut vreo referire la o asemenea împrejurare tocmai în cauza care vizează aceste fapte, iar, la termenul din 04 octombrie 2016, când a fost întrebat expres cu privire la cele inserate în denunţ, a arătat, încă o dată, că „nu îmi amintesc ca D vreodată să fi venit şi să mă întrebe despre această punere în posesie. Nu îmi explic de ce am făcut acele afirmaţii".

De asemenea, deşi justificarea denunţătorului de a apela la inculpatul N , întrucât acesta era un apropiat al , care, totodată, era coleg de partid cu judeţului , este de acceptat, consider că nu este suficientă pentru a conduce la înlăturarea dubiului care există cu privire la acuzaţiile ce-i sunt aduse inculpatului D , în condiţiile în care acesta a respins constant orice intervenţie făcută, atât direct, cât şi prin intermediar, la fostul judeţului , precum şi orice pretindere şi primire de bani, iar martorul M care, aşa cum rezultă din propriile declaraţii îl cunoştea, nu a purtat nicio discuţie cu el pe această problemă, nici măcar la momentul la care a aflat că fostul vorbeşte urât despre el, cu toate că ar fi fost îndreptăţit, ba mai mult îl ignora când se întâlneau la diferite ocazii, aspecte ce rezultă din înregistrare întâlnirii din 01 iulie 20014, avută cu N (filele 74- 85, vol. IV, d.u.p.).

Pe de altă parte, dacă s-ar considera că acest comportament al inculpatului D de a evita orice contact direct cu cumpărătorul de influenţă atât anterior remiterii sumei de euro către N , cât şi ulterior acestui moment, a fost determinat de faptul că urmărit să excludă orice posibilă conexiune sau legătură care să conducă la implicarea sa în săvârşirea activităţii infracţionale ce-i este imputată, în calitate de autor, se ajunge la concluzia că susţinerea acestui argument este incompatibil cu acuzaţia conform căreia influenţa sa asupra de s-a realizat, inclusiv, prin intervenţia sa directă nu doar prin intermediar. Deci, asemenea raţionamente apreciez că nu pot fi reţinute în contrapondere cu aspectele dezvoltate anterior care ridică un dubiu asupra faptului că inculpatul a pretins şi, ulterior, prin intermediar, a primit suma de euro.

Veritabile suspiciuni cu privire la comiterea infracţiunii de trafic de influenţă de către inculpatul D îl reprezintă şi contradicţiile dintre

WWW.JURI.RO

susţinerile denunţătorului şi ale inculpatului N , în legătură cu locul şi persoana căreia i-au fost remise, la data de 01 februarie 2008, foloasele necuvenite pretinse de .

Astfel, denunţătorul atât la urmărire penală, cât şi în faţa instanţei a menţionat că, la data de 01 februarie, după ce i-a remis suma de euro lui N , care trebuia să i-o predea personal inculpatului D , s-au deplasat împreună la sediul , unde, în timp ce a intrat în biroul , a rămas în anticameră, observând când acesta a ieşit fără să mai aibă asupra sa servieta în care se aflau banii. Această împrejurare însă nu dovedeşte dincolo de orice îndoială rezonabilă că suma de euro a ajuns în posesia inculpatului D , în condiţiile în care martorul M nu a avut nicio confirmare în acest sens de la destinatar, situaţie în care nu este exclusă posibilitatea, în lipsa oricărei probe contrare, ca acesta să nu se fi aflat la birou când inculpatul N a lăsat servita, pe care ulterior putea să şi-o însuşească, având în vedere poziţia constantă de negare a primirii banilor din partea traficantului de influenţă, cu atât mai mult cu cât intermediarul remiterii foloaselor necuvenite a prezentat o variantă total diferită de cea a martorului sub acest aspect.

De altfel, inculpatul N , la termenul de judecată din 17 mai 2016, pentru a justifica de ce s-a deplasat la domiciliul inculpatului D pentru a-i lăsa servieta, pe care nu a deschis-o spre a verifica dacă conţine sume de bani şi în ce monedă, a arătat că, la momentul la care s-a deplasat pentru a se întâlni cu martorul M , nu era la serviciu. În acest context, inculpatul N , fără a-l apela telefonic, în prealabil, pe şeful său, s-a deplasat cu autoturismul de serviciu la locuinţa acestuia din , unde i-a deschis menajera şi, întrucât i s-a comunicat că este ocupat, a intrat în încăperea care servea drept birou şi i-a lăsat geanta primită de la denunţător. Acest eveniment, însă, nu a fost confirmat de martorele B şi L , care au asigurat, în perioada de referinţă, menajul la domiciliul inculpatul D , întrucât acestea au arătat că în timp ce se aflau în locuinţa nu a venit niciodată inculpatul N , iar, în cazul în care se mai deplasau la această adresă persoane care aduceau diferite lucruri, erau anunţate în prealabil de soţia acestuia, împrejurare care vine în contradicţie cu susţinerile care a precizat că a dus servieta fără să telefoneze înainte.

De asemenea, nici martorul T , care a fost repartizat şofer de pe autoturismul de serviciu folosit de inculpatul N , nu a putut furniza informaţii cu privire la servieta lăsată la domiciliu , cu atât mai mult cu cât a arătat că nu l-a dus pe acesta niciodată la locuinţa din a inculpatului D .

În aceste condiţii, consider că există o îndoială rezonabilă cu privire la acuzaţiile formulate împotriva inculpatului D , care, în realitate se întemeiază doar pe declaraţiile coinculpatului N , persoană care, deşi, la momentul formulării propriului său denunţ era interesată să

WWW.JURI.RO

beneficieze de aplicarea dispoziţiilor art. 19 din Legea nr. 682/2007, nu a prezentat aceeaşi variantă ca a denunţătorului cu privire remiterea foloaselor necuvenite pentru traficantul de influenţă.

Apreciez că nu este exclus ca, în raport de toate argumentele prezentate, inculpatul să se fi folosit de numele şefului său pentru a-şi spori influenţa supra de , în scopul obţinerii fondurilor ilicite pretinse de la M , situaţie în care este posibil ca sumele de bani destinate să le fi solicitat tot pentru uzul personal, având în vedere că, în acea perioadă, a avut cheltuieli consistente, precum şi standardul de viaţă promovat care era cu mult superior veniturilor sale legale.

Împrejurarea că , la data de 01 iulie 2014, cu ocazia nemulţumirilor exprimate de martorul M în legătură cu comportamentul necorespunzător al inculpatului D faţă de propria sa persoană, pentru care nu găsea o motivaţie, în condiţiile în care acesta obţinuse beneficii din afacerea cu terenurile, deşi nu făcuse nimic, inculpatul N , oferindu-i diverse explicaţii, a adus în discuţie, în mai multe rânduri, chestiuni din care rezultă că fostul său şef ar fi primit o sumă de bani, nu confirmă realitatea unor asemenea informaţii, având în vedere că nu puteau fi verificate de martor, precum şi că, printr-un astfel de comportament, nu este exclus să fi urmărit a-i crea interlocutorului aparenţa remiterii banilor către fostul ministru. În acest sens a invocat că atitudinea fostului şef a fost generată de faptul că denunţătorul s-ar fi lăudat că i-a dat bani, iar, la momentul în care acesta a negat, inculpatul a deviat discuţia către inculpatul B pe care îl bănuia că a vorbit prostii având în vedere că numai fostul mai ştia de înţelegere, sens în care a început să-l ponegrească, pentru ca la final să menţioneze că „eu am fost cel mai păgubit dintre toţi", ... eu am făcut credit, eu plătesc de euro pe lună. Eu cu asta am rămas din afacerea asta dacă vrei să ştii, pe bune..", situaţie în care, în lipsa oricărui mijloc de probă care să dovedească cu titlu de certitudine că inculpatul D a pretins şi primit banii, apreciez că o asemenea interpretare nu este total lipsită de fundament.

Pe cale de consecinţă, corelând prezumţia de nevinovăţie de care, până la proba contrară, se bucură orice persoană trimisă în judecată, cu obligaţia ce-i incumbă organului judiciar de a valorifica orice îndoială rezonabilă în favoarea acesteia, apreciez că probatoriul administrat în cauză nu confirmă acuzaţiile formulate împotriva inculpatului D , prin rechizitoriu, motiv pentru care se impune achitarea sa, în temeiul dispoziţiilor art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen., pentru săvârşirea infracţiunii de trafic de influenţă prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., precum şi ridicarea măsurii asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile şi imobile proprietatea acestuia, prin ordonanţa nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie.

Drept urmare, aceeaşi soluţie consider că trebuie dispusă şi faţă de inculpatul N sub aspectul săvârşirii infracţiunii de trafic de

WWW.JURI.RO

influenţă, în forma complicităţii, prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., având în vedere că există un dubiu serios cu privire la remiterea sumei de bani, prin intermediul său, către fostul ministru de interne, acuzaţie ce a fost reţinută în sarcina sa prin actul de sesizare al instanţei.

WWW.JURI.RO